

La disciplina del treball

El Ministre de Governació, Julià Zugazagoitia, en el discurs que pronuncià dijous des de Ràdio Madrid entre altres problemes interessants, i sobre els quals feia atinades consideracions dignes d'ésser tingudes en compte, enfocava un dels aspectes més importants dels actuals moments, en els quals són més necessàries les energies de tots els espanyols, i és el del rendiment del treball. I en aquest punt expressava una de les preocupacions que més han absorbit l'atenció dels governants i de totes les persones responsables.

El ministre de Governació atribuïa el poc rendiment a diverses causes, així per una banda a la burocràcia infiltrada als Consells d'Empresa, per altra a un concepte mal entès de la concepció revolucionària, i, finalment, com la causa que les condensava totes a la manca de disciplina del treball...

Aquest concepte queda així mateix reflexat en la nota oficial feta pública per la Junta de Defensa Passiva de la nostra ciutat, en la qual a través de mil circumloquis, es sustenta el mateix criteri del Ministre de Governació. I un munt d'exemples alligonadors: el restabliment dels revisors als tramvies de Barcelona; les mides coercitives adoptades per certs Sindicats, etc., són una demostració frapant d'aquesta absència de disciplina denunciada pel Ministre de Governació.

Fins ara això s'havia dit en veu baixa, ningú gosava a dir-ho en públic, talment com si hi hagués por d'ésser titllat d'antirevolucionari o quelcom pitjor. Unicament des de les planes de LLIBERTAT, que sempre ha tingut per norma la veritat, per crua i crudel que sigui, s'han denunciat aquests defectes de la nostra reraguarda que amencen asfixiar-nos de no posar-hi urgent remei. Però la nostra veu queda en el buit. Continuava encara el regnat de la hipocresia. Per raons de conveniència política o sindical es creia convenient silenciar actituds i conductes, tot i saber-les perjudicials. Mancava, en els homes de responsabilitat, enfocar els problemes amb tota la seva crua realitat, per a corregir els seus defectes i minvar els seus perjudicis.

Finalment però no s'ha pogut passar ni un dia més, i s'ha tingut de denunciar públicament aquesta tara, aquest sabotatge a la nostra economia, aquesta traïció a la guerra de la qual són culpables inconscientment aquells que tot i plegant no donen en el seu treball el màxim rendiment. Revolució no és, ni pot ésser, ni ha estat mai, l'enlairaiment de la vagància ni de la incompetència ni de la immoralitat. Els gaudis, els mandrosos, els aprofitadors no tenen cabuda en els rengles antifeixistes.

S'ha de treballar, treballar a consciència, a plena producció, sense reparar en esforços ni sacrificis. Cadascú al lloc que li pertoca, al de la seva especialitat, al del seu ofici i amb una fèrria disciplina, més fèrria que abans per quan és més necessari que mai aprofitar, sense cap desgast, tots els esforços. No és qüestió d'autodisciplina, és necessari una veritable disciplina col·lectiva. Obeir les ordres dels que dirigeixen la tasca; atendre les seves més lleugeres indicacions. Res d'insubordinacions ni protestes. Disciplina. Disciplina. Disciplina!

I que tots es donin compte del seu respectiu rol i obeeixin sense discussió ni dilacions les ordres del treball. És massa cruenta la nostra lluita, té massa importància per a tots el guanyar-la per a tenir consideracions amb aquells sabotejadors del nou règim. Per carnets sindicals i avals polítics que tinguin. Tothom ha de donar el seu rendiment, superior al normal, el que així no ho faci és un traïdor a la causa, un individu que no té dret al pa que es menja; que no té dret a l'aire que respira.

Massa s'ha anat amb raons i amb la persuasió sense resultats positius i tangibles perquè ara haguem de tornar a emprar els mateixos mitjans. La República, que ha estat objecte de molts sabotatges, tots, igualment, perjudicials i atemptatoris a la seva seguretat, en aquests moments decisius ha d'abandonar el seu esperit de tolerància i ha d'ésser forta. Si els que treballen, que haurien i han d'ésser tots els espanyols, no es responsabilitzen, mitjans coercitius té al seu abast el poder civil per a fer-los entrar en raó. La llibertat, la principal raó de la nostra lluita, no pot pas convertir-se en llibertinatge. Als llibertins se'ls ha de reduir a la impotència i tot aquell que, plegant, no dona el màxim rendiment del seu treball és un home que fa mal ús de la llibertat concedida i per tant s'ha de procurar llevar-li allò que, amb la seva manca d'activitat, amb la seva mala fe, llança pel llot.

Tothom ha de responsabilitzar-se. Tothom. Encara que costi. Encara que perilli la seva vida. La nostra lluita, els ideals perquè lluitem, és tan elevada, tan noble, té tanta transcendència per a la humanitat que tot aquell que no vulgui sentir aquesta responsabilitat no té lloc en els rengles antifeixistes, i n'ha d'ésser esbandit com un reptil rastrer i vil.

Si en veritat volem triomfar abans que res havem d'aprendre a sacrificar-nos.

"LLIBERTAT" i la manca de paper

L'escassetat de paper cada dia comporta majors dificultats per atendre les nostres necessitats. Això ens obligarà —ben a desgrat nostre— a reduir el nostre habitual i actual consum. Es una mesura forçada i obligada per assegurar així la nostra existència. Les mateixes dificultats que té avui "LLIBERTAT" les viu la majoria o la totalitat de premsa de Catalunya.

"LLIBERTAT" és avui un dels primers portaveus de les comarques catalanes i dir això no és ésser immodest i la posició guanyada no podem abandonar-la i per això acceptem tota mena de sacrificis. El mateix que tenim l'absoluta seguretat que acceptaran els nostres amics. La guerra reporta restriccions i aquesta, que avui asseguim, la volem destacar perquè vol dir que no podem oposar-nos a altres necessitats que considerem més necessàries i urgents.

Tenim plena i absoluta confiança que els nostres amics es faran càrrec de la nostra situació. El primer que tenim de voler és no provocar conflictes i fer impossible allò que ocupa un lloc preferent i que és d'una realitat punyent.

"LLIBERTAT" amb menys o més paper continuarà com fins ara les seves campanyes i això és el que entenem s'ha de mantenir íntegrament. I aquesta integritat la garantitzem amb el poc paper que se'ns destina. Les nostres campanyes seran més condensades. I nosaltres mantindrem sempre la mateixa posició i defensarem la mateixa bandera.

A Reus

Reunió de la Comarca del Baix Camp d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reunit el Ple de la Comarca del Baix Camp, sota la presidència del diputat Joan Sentís, entre altres, s'acordà fer avinent al Govern de la Generalitat i al Directori i Consell permanent del nostre Partit la disconformitat de la dita Comarca amb el decret de reforma dels Ajuntaments, tota vegada que l'E. R. de C. és el partit majoritari d'aquestes comarques. No obstant, tenint en compte les circumstàncies actuals, s'acordà acatar l'esmentat decret, si així ho ordena el Govern de la Generalitat.

També foren examinats els diferents problemes que l'actuació de la Federació de Sindicats i la manca de primeres matèries i quèviures han plantejat en aquestes comarques. Es prengueren diferents acords que seran concretats dins un breu termini.

La veu del poble

El poble demana el pa que li pertoca

Aquest encapçalament és, en resum, tot quan anem a tractar en les següents ratlles:

Quan diem que el poble reclama el pa que li correspon és perquè tenim el convenciment de que, per part de qui sigui, i que és necessari esbrinar on rau, se li escatima una bona part d'aquest article tan indispensable. En altres paraules, hi ha qui especula a l'esquena de les necessitats dels ciutadans.

Al parlar en aquesta forma ho fem a la vista d'unes dades que, donat el caire que està prenent aquest assumpte, hem fet per procurar-nos, les quals, ens consta que responen a la veritat o almenys s'hi acosten molt i les exposem per a general coneixement dels ciutadans i perquè hom sàpiga a què atendre's.

El nostre punt de discussió no està en si a la indústria flequera local li és proporcionada farina més o menys sovintment. El que hem pogut comprovar és que quan se li subministra dita matèria prima, és en quantitat més que suficient per què ningú a Tarragona en absolut, resti sense pa.

I si no, vagin a continuació les següents dades per a general coneixement:

Cada cop que es fa el subministre a la indústria flequera es per quantitat no inferior al centenar de sacs o siguin 10.000 quilos de farina, amb barreja o sense barreja d'arròs. Calculant el rendiment normal en pa, han de sortir comptant pel cap baix un nombre superior a les 45.000 racions de pa, de dita quantitat de farina, sabent que el que hi ha assignat per a cada individu són 250 grams.

Quants habitants hi ha actualment a Tarragona? Comptant que la població diguem-ne evacuada continua servint-se de les targes de racionament, comptant també refugiats, que hi pugui haver targes repetides, etc., etc., posem que s'ha de subministrar pa a 40.000 habitants.

Elaborant-se un mínim de 45.000 racions aproximadament d'acord amb la farina que es subministra ha d'abastir-se la totalitat de la població i encara sobren 5.000 racions.

I aquí ve l'enormitat. No tan sols no sobra pa, sinó que una part de la població resta sense, segons venim comprovant.

Si juguessin amb xifres més aproximades, millor dit, que les quantitats tinguessin més semblança, acceptariem el fet de que per no exercir una adequada administració o bé per defectuosa distribució s'expliqués aital diferència.

Però com s'ha demostrat hi ha bastanta disparitat, i, ens satisfaria molt que se'ns demostrés que patim un error, que, en tal cas, hauria d'ésser de consideració.

Nosaltres sols direm una cosa. Que si hi hagués pa per a tothom, com ens consta que pot haver-n'hi,

sobririen les cues fetes amb 12 o 14 hores d'anticipació, amb els consegüents aldarulls, doncs qui bada una mica es queda sense pa.

Ja és massa el que es ve patint i el pa és la base de tot. No pot tolerar-se que una part de la població en mengi i l'altra tingui que mirar-s'ho, apart de que és un joc que té bastant de perillós. No varem quedar que havien de desaparèixer els privilegis?

La nova Junta Regional suara creada, entenem que deu prendre aviat cartes en aquest assumpte. En els moments que estem travessant s'ha d'acomodar tot a les exigències de la guerra. Si tornant a l'antic sistema dels forns individuals hem de sortir-ne millor s'hi torna.

Nosaltres acceptem que a impulsos dels avenços socials es col·lectivitzi una indústria o ram, però això en tot cas haurà de fer-se quan es tingui la seguretat, sinó de seguir una trajectòria en sentit de millorament com hauria d'ésser així (per quelcom ha de servir la innovació), almenys amb la garantia mínima de que el subministrament es continuarà fent amb normalitat. Ha succeït així a Tarragona?

No pretenem demostrar que tornant al règim de forns individuals es menjaria pa a dojo. L'escassetat seria més o menys pronunciada però del poc que n'hi hagués tothom en menjaria, doncs tot ciutadà estaria adscrit al forner que el venia proveïnt i aquest tindria cura de repartir-lo entre tota la seva clientela.

El que cal és acabar amb aquest estat de coses que fa que existeixi aquesta odiosa desigualtat. Els sacrificis de la guerra no han de patir-los únicament una part de ciutadans. Han d'ésser compartits per tots en general.

Amb l'assumpte del pa repetim, molt ens satisfaria que, sense confusionismes ni vaguetats, hom expliqués al poble el per què de les irregularitats que estem veient i que han donat peu a aquest article.

UN CIUTADÀ

Nota. — A les suggestions que algú ens fa, encara que quelcom desplaçades del motiu del present article, respecte a què existeixen pobles que sofreixen amb més rigorositat l'escassetat del pa, hem de contestar, que ens consta que a la majoria d'aquests pobles es compta amb patates, i altres productes substitutius. Aci, ara per ara, no els tenim i cal per tant proveir la població de pa amb la major quantitat possible.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

Important discurs del Ministre de la Governació a Madrid

(Ve de la pàg. 4.)

crueledad? Siempre será mejor que el que supone consentir con indiferencia la pérdida de la independencia de la Patria, que una vez reducida a la condición de colonia, a repartir entre alemanes e italianos, exigiría ingentes sumas de dolor a varias generaciones de españoles, antes de lograr su rescate.

Esta convicción, profundamente certera, establece el deber de continuar impávidos en una guerra que, no habiéndola buscado, no podemos rehusar. Se nos impuso el deber de ser soldados, y es bien lícito que nos haya ganado la voluntad y la pasión el deseo de dejar afirmado, con la independencia de la Patria, su paz interior. Su paz interior, sí, que sólo estará segura con la victoria de la República.

REFORCEM LA RERAGUARDA

La guerra, además de un hecho brutal dramático, es un proceso crítico que actúa sobre todos los factores en curso así morales como materiales, destruyendo unos y sobreestimando otros, según que sirvan o no para alcanzar la victoria. El Sindicato es valor que pue- así me sobra con recordar el gene- de y debe salvarse. Para creerlo roso entusiasmo con que pronto ha- rá un año cuando los apretados días de la defensa de Madrid acudieron a la llamada de sus organizaciones que convocaban para el mayor de los sacrificios a los trabajadores de la capital. Ciertamente el clima de Madrid, el de entonces y el de hoy, era el adecuado a la victoria. Pero nadie podrá hacernos renunciar a la convicción de que los trabajadores de cualquier provincia española hubiesen repetido la gesta acudiendo a la convocatoria heroica de Madrid. Ciertamente es esta convicción como acudieron los obreros de ción la que no me consiente dar con la explicación satisfactoria del desbarajuste introducido en algunas ramas de la producción.

Cómo es que quienes están propicios al mayor de los sacrificios no se complacen en mejorar la obra diaria de su esfuerzo? Es que no aciertan a relacionarlo con la guerra y la victoria? Los obreros reflexionan más tardos por propia experiencia que no hay esfuerzo alguno que no repercuta en la línea de fuego de tal manera que no habría exageración en afirmar que el avance o retroceso de las tropas está relacionado con la diligencia o pereza de la retaguardia.

FRANCO NECESITARIA UNA VICTORIA DIARIA

...Franco necesitaria una sonada victoria diaria para convencer a los burgaleses de su triunfo. Esto es tanta verdad que la victoria pregona- da se les muere en el frío de una noche. No le aprovecha. La verdad es esa. Algo que no es claro que aparenta serlo hay en ello. No será que en Burgos, en Valladolid, en Salamanca, conocen bien el secreto

de una victoria que les subleva e indigna por lo que tiene la victoria contraespañola? O simplemente. Quizá Italia y Alemania gravitan en demasía sobre el torso derren- gado de Castilla la Vieja, demasia- do experimentada en acciones y hombres para dejarse subyugar por la súbita conversión en grandes capitanes de los soldados de Caporeto.

Con certeza, una verdad: que para dar crédito a las promesas de victoria de los rebeldes, Italia y Alemania necesitan hacerles la victoria que por sí mismos ni hubie- ran alcanzado nunca. De nuestro lado la imagen contraria. A despe- cho de las crueldades que nos han ido saliendo al encuentro, la mayor parte de ellas por la defección de Europa fué absoluta en la victoria. De cada una de nuestras tremendas tragedias — Málaga, Bilbao, San- tander, Asturias — hemos acertado a sacar en mente la confianza en nuestro mañana.

NOVETATS
en
tota classe de gèneres
CASA MALÉ
Portalet, 8 Tarragona

VENCEREM!

El Gobierno ha perdido lo que se le dió en herencia para perder: el Norte. Esa fatalidad es la que ha constituido hacernos cargo de arrancar su decisión, movilizar todas las energías nacionales para preparar el advenimiento del día en que la República necesite acercarse a Castilla para impedir que las mujeres a quienes se ajusticié al marido y le mandaron los hijos al frente, reclamen a la tierra los cuchillos que bien ocultos le entregaron en depósito.

Ya han empapado bastante sangre las barbecheras de Castilla, los olivares andaluces, los prados del Norte y de la Galicia, los bancales y las vides de la Rioja...

La luz de la victoria de España no se retractará en las armas de los legítimamente iracundos; se proyectará de lleno sobre la Ley, que hasta la victoria, para que nos sea provechosa, necesita de su prestigio.

Se nos hace una guerra despiadada y brutal, y nosotros haremos una paz duradera y laboriosa. Consentid, españoles, esta previsión para mañana, porque mañana venceremos!!

MANUEL PEDROL
Olla pura d'oliva
TARRAGONA

El discurs de Mussolini

"Cal que certes clàusules vergonyoses i absurdes dels tractats de pau siguin revisades", diu el "Duce". I afegeix: "Nosaltres no hem tocat ni un sol metre quadrat dels Imperis d'altri"

Roma. — Text del discurs promutiu de quinze aniversari de la marxa cap a Roma:

"Camarades: Avui fa quinze anys que es produí un esdeveniment d'immens abast històric en la vida de la nostra nació. Els equips feixistes, després d'haver combatut durament i escombrat el social-comunisme i els seus còmplices directes o indirectes, després d'haver vessat la seva sang generosa a l'apropiada via de la guerra, van arribar cap a Roma per tal de derrotar una totes les regions d'Itàlia, marxaven abjecta i corruptora del seu parlamentarisme democràtic liberal ja no estava a l'altura dels temps nous.

El 28 d'octubre de 1922 comença aquesta revolució feixista que encara dura, al cau de quinze anys. La revolució donà vida al nou règim, i el règim s'ha identificat cada vegada més amb el poble italià, amb aquest poble italià renovat, la força del qual és extremadament perillosa per a aquell que vulgui combatre'l per les armes.

CAFÉS CARACAS
ELS MÉS AROMÀTICS
García Hernandez, 8 Tel. 1487

Si mirem endarrera, amb els ulls amb orgull que durant aquest període històric hem realitzat grans coses, que totes es resumeixen en una obra suprema: la resurrecció de l'imperi de Roma. Ens satisfà que el Führer hagi tramès a Roma una delegació integrada pels seus millors homes, els camarades Hess, Frank, Lutz, Wagner i els camarades que els acompanyen. Són combatents d'abans de la revolució, commemorativa, després de les inol- lides presència en la nostra festa bledables jornades de Munich, de Heckenburgo, d'Essen i de Berlín, pot significar i significa que al costat de l'eix polític s'està desenrotllant una solidaritat cada dia més estreta entre els dos règims, i una amistat cada dia més lleial entre els dos pobles.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

Camarades: sou jerarques i heu de saber bé el que significa la jerarquia. Tot jerarca ha de tenir en sí, multiplicades, les virtuts que ell exigeix de les seves tropes. I les virtuts d'un jerarca són: sentiment del deure, esperit de sacrifici, desinterès absolut, valentia física i moral. No és jerarca el que no sap descendir fins a la massa popular per a comprendre els seus sentiments i interpretar les seves necessitats.

"Acabeu d'oír, i el món amb vos-

altres, la formidable xifra de les nostres organitzacions. Però l'important és saber que darrera d'aquestes xifres hi ha milions d'homes disposats a tot. Per això certs rumors recollits darrerament i que es diu que representen l'opinió pública, ens han fet somriure, perquè criticaven les darreres mesures de

CAMISES
CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CANISER

caràcter financer adoptades pel Govern, mesures lògiques, necessàries i justes que el règim ha posat en vigor i que els interessats han acollit — no podia ésser d'altra manera — amb un sentiment absolut de disciplina i de lleial comprensió.

Nosaltres, no podem ésser mesurats amb aquestes mesures ridícules. A la Itàlia feixista el capital està a les ordres de l'Estat. Cal anar als països benaventurats dels principis immortals per a trobar un criteri oposat: l'Estat sotmès a les ordres del capital.

Camarades. ¿Sota quina consigna volem començar l'any XVI de l'era feixista. Soment amb una consigna continguda en una sola paraula: "pau". Els ramats nombrosos de les anomenades gran democràcies han usat i abusat d'aquesta paraula. Però quan aquesta paraula surt dels nostres llavis, nosaltres, homes que hem lluitat i que estem disposats a lluitar, la paraula torna a tenir la seva significació profunda, solemne i humana.

Però perquè la pau sigui duradora i fecunda cal que el bolxevisme sigui eliminat d'Europa, començant per Espanya. És necessari que certes clàusules vergonyoses i absurdes dels tractats de pau siguin revisades. Cal que un gran poble com el poble alemany recuperi el lloc que li pertany i que tenia sota el sol d'Àfrica. Cal, finalment, que es deixi tranquil·la Itàlia, perquè ella ha construït el seu imperi amb la seva pròpia sang i amb els seus propis mitjans, sense tocar un sol metre quadrat dels imperis d'altres.

Camarades: Aixequen ben alts els estendards en la glòria del sol de Roma! No són les banderes d'una idea, d'una doctrina o d'una revolució. Són les banderes del segle, d'aquest segle que vivim, del segle del feixisme."

Maletes
Necessers
Mundos
Articles
per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

Notes informatives

AUJNTAMENT

DE TARRAGONA

Conselleria de Governació

Per tal de poguer atendre a l'alimentació dels malalts i infants menors de 2 anys, aquesta conselleria fa avinent el públic en general, que a partir del proper dia 1 de novembre, s'expedirà la llet amb preferència als que ho necessitin par prescripció facultativa i per tant caldrà la presentació d'uns volants, que facilitarà la Conselleria d'Assistència Social contra entrega de la recepta corresponent. Una vegada acomplert el servei de malsalts i infants, la llet que sobri, podrà ésser repartida entre la resta de la població.

Al mateix temps, es notifica que, degut a la carestia del menjar del bestiar, es precis augmentar els preus de la llet, la qual a partir de l'esmentada data es vendrà a raó de 1'50 pessetes litre la de vaca i a 1'60 pessetes litre la de cabra.

Tarragona, 29 d'octubre de 1937.
—El conseller regidor, J. Sagalà.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

AUJNTAMENT

DE TARRAGONA

Administració de Mercats

Havent pogut adquirir el "Gremi de Carnicers - Secció Bovina" d'aquesta ciutat, una partida de carn congelada, avui dissabte es vendrà l'esmentada carn en tots els mercats.

A aquesta Administració li plau fer avinent al públic en general que és molt probable que, quant menys alguns dies a la setmana els mercats estaran proveïts de dita mercaderia, ço que millorarà en gran manera el problema domèstic de les llars tarragonines.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Aranyà, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

UNA FESTA BENEFICA A L'HOSPITAL MILITAR-BASE

Havem rebut una atenta comunicació del comissari delegat de Guerra de l'Agrupació d'Hospitals Militars de la nostra ciutat, convidant-nos a la festa benèfica que tindrà lloc demà, al migdia, amb motiu de l'entrega d'un ascensor a l'Hospital Militar Base per part del S. R. I.

Agraïm sincerament la invitació i amb molt de gust assistirem a tan simpàtica festa.

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

CONSELL DE GUERRA

A l'edifici de l'ex-seminari se celebrà ahir un consell de guerra contra el caporal Ramon Uldemolins Sancho, pertanyent a la 140 Brigada Mixta per haver abandonat el servei traslladant-se al seu poble sense el corresponent permís.

Presidí el Tribunal el comandant militar de la plaça, tinent coronel senyor Enric Pérez Farràs, actuant de fiscal un representant de l'Auditoria i de defensor el tinent Bernadí Mas.

El fiscal sol·licità la pena de 25 anys d'internament en un camp de treball i que mentre duri la guerra, el processat sigui destinat a un batalló disciplinari.

El tinent defensor sol·licità l'absolució, basant-se en el desconeixement per part del processat del Codi militar i els antecedents personals del mateix el qual des del començament de la revolta s'allistà com a voluntari a les milícies.

Reunit el Tribunal dictà sentència la qual no serà coneguda fins que sigui aprovada per l'auditor.

Si voleu comprar barato
no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

DIUMENGE TINDRA LLOC LA
CONFERENCIA DEL P.S.U. DE
LA COMARCA DEL TARRAGONA

Havent-se superat les causes que motivaren l'ajornament de la Conferència Comarcal del P. S. U. que tenia que tindre lloc el diumenge passat, aquest Comitè Comarcal fa avinent als Radis i Cèl·lules i en general a tots els activistes del Partit que l'important acte es celebrarà definitivament el proper diumenge, dia 31, al matí, al local de la Casa del Poble.

L'ordre del dia serà la següent:
Primer. Informe i discussió de la Memòria dirigida als militants pel nostre Comitè Executiu publicada a "Treball" el dia 29 de setembre passat.

Segon. Nomenament del Comitè Comarcal.

Es precisa que els organismes del Partit es prenguin el major interès en enviar delegacions nombroses, responent a la importància de l'acte. — El Comitè Comarcal.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Manuel del Amo Guinovart.
Jaume Sala Argilagos.
Marian Sierra Güernes.

Defuncions

Francesc Olivar Arrufat, Quarter Nord, 424, de 78 anys.
Alfred Sánchez Inagua, Cavaillers, 12, d'un mes.

Matrimonis

Cap.

INSPECCIO D'ENSENYAMENT PRIMARI DE TARRAGONA

La Direcció General d'Ensenyament Primari ha resolt que s'organitzi el Dia d'Homenatge a la Unió Soviètica, amb motiu del XX aniversari de la seva Revolució, durant la setmana compresa entre el primer i el 7 de novembre. A totes les escoles, colònies, guarderies, etcètera, es donaran llicons sobre Geografia, Història i progressos realitzats a la U. R. S. S. en els vint anys transcorreguts, i es celebraran festes cinematogràfiques, musicals o deportives, segons les possibilitats de cada localitat.

Aquesta Inspecció, en transmetre l'esmentada resolució als mestres de la província, els encareix que posin tot el zel llur en el compliment de les instruccions emanades de la Direcció General, i els recomana que, en el possible, actuïn d'acord amb les autoritats locals, a l'objecte de procurar una major efectivitat a l'homenatge al gran país amic. Una vegada siguin realitzats els actes que s'interessin en la present nota, els mestres de cada localitat remitaran a aquesta Inspecció una breu Memòria explicativa dels esmentats actes.

LA CRESCUDA DE L'EBRE

Continua la crescuda d'aigües en l'avinguda del riu Ebre. Segons referències ahir les aigües per punta Fayon pujaren uns 40 centímetres més. Totes les comunicacions, tant per ferrocarril com per carretera continuen totalment interrompudes, excepte per Amposta on amb molt perill conseguiren passar ahir alguns camions.

Hom assegura que aquesta inundació és una de les més importants ocorregudes fins a la data, superant inclús a l'ocorreguda l'any 1907.

Per part de les autoritats es porten a cap tots els treballs necessaris en auxili del personal civil i militar el qual es troba degudament atès.

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

TARGES DE RACIONAMENT

Es fa públic per a general coneixement, que a partir del dia primer del pròxim mes de novembre, es facilitarà a l'edifici de l'Ajuntament i al mateix lloc on s'entreguen les targes de racionament, unes fulles declaratòries que hauran d'omplir i signar tots els caps de casa de la població, amb expressió de totes les persones que hi visquin, essent aquest requisit indispensable per a poder obtenir la tarja de l'altre mes.

La falsetat o alteració maliciosa de les dades que es demanen serà castigada amb tot rigor, d'acord amb les disposicions vigents.

El termini durant el qual s'admiraran aquestes declaracions finirà al dia 9 de novembre pròxim.

Tarragona, 28 d'octubre de 1937.

CASA POT

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

Dias y calles en donde se efectuarà la recogida de equipos con destino a Hospitales y frentes de guerra, a que se refiere la nota de la Comandancia Militar del día 23 del actual:

Lunes, día primero: Martí Julià, Reding y Cervantes.

Martes, día 2: Rafael Casanoves, General Moragas, Blasco Ibáñez y San José.

Miércoles, día 3: Armañá, Pons Icart y Dr. Rizal.

Jueves, día 4: Orosio, Barcelona, Santian y Plaza Francisco Macià.

Viernes, día 5: Fermín Galán, números impares.

Sábado, día 6: Fermín Galán, números pares.

PRESA DE POSSESSIO

Per no haver estat acceptada la seva dimissió ha pres possessió del seu càrrec de delegat regional de Proveïments el company Joan Sendra, que ostentarà la vice-presidència de la Junta d'aquesta Vegueria.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 18'5; mínima, 11'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 750'6; a les 13, 753'7.

Direcció del vent: A les 8 h., W.; a les 13, SW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 13, id.

Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 13, St. Cú. A. Cú.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 3.

Humitat relativa: A les 8 h., 84; a les 13, 78.

Comunicats de guerra

València, 28. — Comunicat oficial de guerra del Ministeri de Defensa Nacional.

Exèrcit de Terra

CENTRE. — A les deu hores d'avui, acabats els treballs d'una contramina, ha estat volada una mina pròpia que ha produït l'enderrocament de gran part de l'ala S.E. de l'Hospital Clínic (Ciutat Universitària). Els facciosos tingueren baixes vistes.

Patrulles lleials, en descoberta realitzada al sector Cuesta de la Reina, recolliren en camp enemic, armes i municions.

Als altres fronts, sense novetat.

Exèrcit de l'Aire

En intentar l'aviació facciosa bombardejar novament Port-Bou, les nostres bateries obrien foc i als pocs disparats s'observà que fou aconseguit un hidro rebel que fugí internant-se a França i que després volgué descendir al mar i calgué, amb tot, voltat de grans flames.

Secció esportiva

FUTBOL

TORNEIG SENSE TITOL

Partits per a la tercera jornada

Primera "A"

Barcelona-Espanyol.
Júpiter-Europa.
Sabadell-Girona.
Granollers-Badalona.

Primera "B"

Gràcia-Sants.
Avenç-Martinenc.
Terrassa-Vic.
Manresa-Horta.

Segona categoria

Poble Sec-Carmelo.
Empordanès-Mollet.
Hospitalet-Pins F. C.
Lluo-Fortpienc.

NOTICIARI

Sembla que demà, diumenge, jugaran a la nostra ciutat en partit de desquit, la popular "Penya Xamelo" i l'Amateur del Casal d'Esports.

Les Columbretes i l'illa d'Alcoran no han estat ocupades

Londres. — En la sessió que ha celebrat aquesta tarda la Cambra dels Comuns, lord Cranborne s'ha referit al problema espanyol i ha afirmat que la gran majoria dels membres del Comitè de no intervenció desitja que la pontica que ha reanitzat fins ara sigui continuada. No hi cap membre del Comitè, excepte Rússia, que en la reunió de dimarts no acceptés el projecte de resolució que fou presentat, i encara jo crec que es pot esperar que algun dia Rússia podria trobar demà el mitjà d'acceptar-lo.

Pel que es refereix a l'Extrem Orient, lord Cranborne es felicita que en desplaçar de Ginebra a Burs seles les deliberacions internacionals sobre aquest problema, hagi estat possible de fer-hi participar els Estats Units, ja que les converses que van a celebrar-se es faran sobre la base de la igualtat i no de la qualitat dels observadors.

Després, un diputat ha plantejat la qüestió de la suposada ocupació de l'arxipèlag de les Columbretes i de l'illa d'Alboran, en aigües espanyoles.

Lord Cranborne ha fet les següents declaracions:

"Tinc informes segons els quals un vaixell de guerra francès visità recentment l'arxipèlag de les Columbretes, i un vaixell de guerra anglès l'illa d'Alboran, i ni en un lloc ni en l'altre no es descobriren vestigis de cap ocupació per part de forces alemanyes o italianes."

Les deliberacions del Subcomitè--es declara a Londres--tornen a la seva normalitat

Londres. — Contràriament a tot el que s'havia previst, la reunió que celebrà demà el Subcomitè de No Intervenció, serà presidida per lord Plymouth i no pel senyor Eden.

Als cercles diplomàtics anglesos s'expressa el criteri que les deliberacions del Subcomitè han tornat a adquirir un caràcter de normalitat i que ara no precisen, com en el curs de les darreres setmanes, la presència personal del ministre d'A

El partit internacional Alemanya-Noruega s'acabà, tal com era previst, amb un triomf dels alemanys, per tres gols a cap. Aquest partit tingué lloc a Berlín.

Remarquem que diumenge es jugarà el primer Barcelona-Espanyol de la temporada.

Notícies de Sète indiquen que Escolà juga actualment al reserva de l'esmentat equip en companyia del valencià Lerma.

Un evadit del camp feixista ha manifestat que l'ex-davancer del Barcelona, Angel Arocha, fa la guerra al Batalló 282, destacat al sector nord d'Aragó.

A Milà diumenge Itàlia va ésser batuda per Iugoslàvia per quatre gols a dos, en partit corresponent a la Copa de l'Europa Central. La classificació actual d'aquesta Copa és la següent: Polònia, 6 punts; Txecoslovàquia i Iugoslàvia, 5; Austria i Hongria, 1; i Itàlia, 0 punts.

Altres evadits del camp facciós ha explicat també que en Carifena es troba prestant els serveis a la Plana Major, el notable futbolista del Celta de Vigo, Nolete.

El pèndul funciona

Ara a Roma estan indecisos

Roma. — Als cercles polítics d'aquesta capital es manifesta certa resistència a adoptar una posició definitiva davant el resultat de la darrera reunió del Subcomitè de no intervenció. Als esmentats cercles, els elements responsables es limiten a declarar que subscriuen els comentaris de la premsa d'ahir i d'avui al matí. Es limiten a afegir que com a conseqüència de la darrera reunió, "els soviets han quedat isolats, i Anglaterra s'ha acostat a Itàlia".

Von Ribbentrop vol fer d'agent de desunió entre França i Anglaterra

Londres. — El periòdic "Star" anuncia en el seu editorial que von Ribbentrop es prepara a abandonar el seu lloc d'ambaixador a Londres, considerant acabada la seva missió. Als cercles alemanys de Londres es considera que aquesta notícia és absolutament injustificada, i que no mereix la pena de desmentir-se.

Segons el dit diari, Ribbentrop tornarà a Berlín, on creu ocupar un lloc d'ambaixador extraordinari, amb missions especials permanents a fi de continuar el seu joc de dislocació de la entesa França-Anglaterra. El periòdic creu que la fixació de la sortida de Ribbentrop depèn de la reunió que demà celebrerà el Subcomitè de no intervenció.

Quan haurà tornat a Berlín, Ribbentrop renovarà la seva campanya a favor del pacte dels quatre. Indica el periòdic, finalment, que l'omissió, en el discurs del tron, de tota indicació a la S. de N. i a la seguretat col·lectiva, es considera a Berlín com un èxit de les tesis nazis.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanès, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

El sanejament de la reraguarda

Heus ací un altre tòpic. En aparèixer, i és tot sovint, com actualitat el descobriment de fets que palesen la infiltració a reraguards dels facciosos, tot seguit trod'elements suspects d'ésser instruïdors a la premsa lleial un dels tòpics posats en circulació per a solac i entreteniment de tots plegats. El sanejament de la reraguarda.

Sanejar la reraguarda és una aspiració constant i unànime. No hi ha ningú que s'hi oposi. Que s'hi oposi teòricament. Quant a la pràctica, caldria parlar-ne. Perquè, volem dir que no som nosaltres mateixos els encubridors de tots els elements indesitjables? Podríem gairebé afirmar-ho.

seguir la quantitat hom oblida que el que interessava i interessa és la qualitat.

I així les coses, a qui pot estranyar que la reraguarda no estigui totalment sanejada? Al proselitisme cal adjudicar-li, també, la responsabilitat d'aquesta com d'altres moltes falles. La possessió d'un carnet no canvia l'ànima d'un home. Als que tenim consciència, ens esgarria constatar com s'han produït els "apòstols" del proselitisme. La dàdiva, la promesa, l'ofertament de prebendes i sinecures, tot ha estat emprat per tal de captar adeptes. S'ha prescindit de tota ètica. S'ha postergat àdhuc als antics i provats militants. Interessava — i interessa — més aquell nou vingut que pot servir de moment les apències de la mediocritat imperant, que no pas aquell que la defensa de l'ideal li ha reportat en tot temps hores d'amargor... Ocupant càrrecs de comandament i responsabilitat hi veureu, no a l'home apte, capacitat, amb un historial net de tota màcula, sinó a gent que ningú coneixia o tothom coneixia massa.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel.
TARRAGONA

Una reraguarda sana és el factor més important per a guanyar la guerra. Tothom coincideix en aquesta veritat incontrovertible. Hi posa tothom, però, l'interès necessari per a què la reraguarda resti, d'una vegada, neta, sanejada? Els fets que es van succeint palesen a bastament tot el contrari. No es fa, ni molt menys, el que caldria.

Ahí parlàvem dels danys ocasionats a la nostra causa per la dèria inguarible del proselitisme. El proselitisme és el causant de gairebé totes les dissorts que patim del 19 de juliol ençà. L'afany de comptar amb una força numèrica capaç d'afaxar el sector antifeixista d'enfront ha conduït a les majors barabassades. Ho hem vingut repetint constantment. No era hora de partidismes. Ni de supremacies de secta. Ni de lluita intestina entre els diferents sectors antifeixistes. Era l'hora de la compenetració sincera de tots els partidaris de la llibertat.

La lluita contra el feixisme havia començat amb els millors auspiciis. La formació del Front Popular, ens havia proporcionat la primera victòria. Però la dèria proselitista ens féu abandonar el bon camí. Hom somnià en una supremacia que no li corresponia. Ni la mereixia. I s'abandonà el bon camí, el camí que ens havia de menar a la victòria. I en la pugna per acon-

TOS
Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

I seguint amb la pràctica d'aquests procediments, es pot parlar seriosament de netejar la reraguarda? Es que no resulta completament lògic i normal que la traïció ens acompanyi? Es que podem mostrar-nos sorpresos de la falla dels que hem admès com a camarades sense escatir — i mantes vegades coneixent a bastament — llur procedència?

(Del "Diari de Reus")

EL DR. JUME SENTÍS ANFRONS
ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalties convalescents, parturientes i nens.

Se vend a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Important discurs del Ministre de la Governació a Madrid

Madrid, 29. — Ahir, a les deu de la nit el ministre de Governació pronuncià davant el micròfon de Ràdio Madrid un important i interessant discurs, que fou retrasmès a totes les emissores lleials, i que degut a la seva molta extensió no podem publicar íntegrament per qual cosa ens concretarem a reproduir-ne els fragments més interessants:

SI EL GOVERN SENTIS LA NECESSITAT DE FUGIR, FARIA EL CAMÍ DE LLEVANT ALS CARRERS DE MADRID

"La elecció de Madrid com a tribuna específica del Govern, no és acontenciment que se debia a la casualitat de un vaïe protocolari; és acte de profunda raó política con el que el jefe del Gobierno quiso justificar que cualquiera que sea la movilidad a que la guerra obligue al Ministerio, la capitalidad de España está aquí, en este Madrid, incomparable en sus reacciones nacionales.

Si en alguna ocasió el Gobierno, tal y como hoy está constituido, sintiera la necesidad de fugirse — permitidme que tome de la calle esa palabra puesta en circulación por nuestros enemigos, ahora que está a punto de trasladarse el Gobierno a Barcelona — se fugaría haciendo el camino, con el máximo de velocidad, de las tierras de Levante a las calles de Madrid.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

PERQUE EL GOVERN ES TRASLLADA A BARCELONA

El viaje del Gobierno a Barcelona da cumplimiento a un acuerdo lejano y atiende a dejar cubierta una necesidad perentoria: la de evitar que los progresos que en materia autonómica hizo la República, se esterilicen por la dificultad de un diálogo directo que es forzoso que haya sufrido deformaciones al trasladarlo de Barcelona a Valencia.

Si Madrid puede estar seguro de que la motivación del traslado del Gobierno responde a una estricta necesidad nacional, Barcelona, a su

vez, tiene más de un signo claro de la fidelidad del Gobierno a las peculiaridades de Cataluña. Al Gobierno le sobra con recordar para respetarlas, que las consagró, con sus votos de diputados de la mayoría, en las Cortes Constituyentes. Proyecto oculto? Ninguno. Propósito solapado? Tampoco. En Valencia o en Barcelona, un solo proyecto, un solo propósito apasiona al Gobierno: vencer. A ese propósito quedan supeditados los demás y a su servicio necesitarán ponerse, en el más alto grado de sacrificio, todas las actividades nacionales.

Establiments "ROIG"

Olls purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

LA TRAJECTORIA DE LES LLUITES POLITIQUES

En un tiempo, era en los cuarteles donde se forjaba el rayo que destruyó los Gabinetes. Después se dijo que ese poder pasó a las redacciones de los periódicos. Pero la verdad es, que donde ese poder residía, era en las tertulias de los cafés.

Ahora, en que los cafés han venido a menos, se intenta domiciliar aquel poder en determinadas secretarías sindicales.

Volvamos sobre la vieja verdad alvada y polvorienta: el peor de los Gobiernos será fecundo si su duración es larga; o, dicho en su forma negativa: el mejor de los Gobiernos será estéril si su vida es corta. Sabido es que malos o buenos, los Gobiernos españoles, salvo excepciones, han tenido una onda vital corta. Eso explica muchas de nuestras desventuras y seguirá explicando las venideras si, agrios de palabra e irritados de ánimo, los españoles nos negamos a ejercer la virtud de la obediencia.

Cabe avisar, y para ello estoy facultado por mi cargo, que la negativa comporta riesgos, graves riesgos. El Gobierno no está propicio a suplicar obediencia, a solicitar acatamiento. Está, por el contrario, resuelto a imponerlo.

La adversidad no trabaja sola. No son los dioses hostiles los que descargan sobre la República golpes iracundos, como el muy reciente de Gijón. La adversidad dispone de muy buenos colaboradores, y los dioses adversos (si existen), tienen bien poca cosa que hacer. Se lo han hecho todo los que, aprovechando los decaimientos de nuestra moral, la laxitud de nuestras costumbres, se instalan con sus armas de engaño y averiguación en el medio ambiente que les proporciona, como un domicilio propio, donde todo está previsto para satisfacer sus menores gustos y necesidades.

Al agente extranjero sólo le queda el trabajo de montar su tribuna en la corriente caudalosa de nuestra estupidez. Estar en el secreto es una de nuestras grandes afirmaciones. Si deseamos penetrar-lo, es por el prurito de envanecernos de lo que conocemos. En publicarlo está nuestro regocijo y la ganancia de la gente extranjera. De donde inferimos que el obedecer no es suficiente: hay que obedecer, callando.

Y hemos venido a dar, sin propoñula sagaz de aquel excepcional némoslo deliberadamente, en la fór capitán de milicias de Cristo que se llamó San Ignacio de Loyola, quien, por ambicionar grandes victorias y saber cómo es necesario lograrlas, impuso a sus secuaces la obediencia silenciosa "per inde ac cadaver". De esa obediencia es de la que está necesitada la victoria. Obediencia cadáver y hasta la muerte.

MARXAR DE LA PATRIA QUAN ENS NECESSITA ES UNA DESERCIO

Irse de la Patria cuando ella nos necesita, es una deserción que nadie puede facilitar ni proteger. Las mismas ametralladoras que cuidan en las mugas de la frontera de que nadie se evada, pueden ser montadas, siquiera las carguemos con proyectiles morales, en las ventanillas de los centros oficiales, donde los desertores pretenden un título legal para realizar con comodidad y sin riesgo la deserción.

Nadie confie en obtener, apelando a sus amistades, semejantes ventajas. Puestos a poner por obra sus planes de deserción, necesitarán arriesgarse en los pasos de los Pirineos y desafiar la vigilancia de las máquinas automáticas que los guardan. En la mala puntería de quienes las manejan estará su suerte y su vergüenza.

Van para mal tiempo: ahora que cae la nieve, el bulto de los desertores se ve de lejos. Alarde de

(Passa a la pàg. 2.)